

**In Hoc Libello Pontificii Ora||toris continetur legatio, in
co[n]uentu Noremburgensi,|| Anno. M. D. xxij. inchoato,
sequenti vero finito ex-||posita, vna cum instructione ab
eodem legato|| ...**

Hadrian <VI., Papst>

Noremburgæ, 1523

VD16 K 320

45 De Svbsidiis Et Aliis Oneribvs Qvae imponuntur ecclesiasticis, qui
collatores habent laicos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65406)

ria efficiantur, moliuntur ecclesiastici, talia prædia laica ex civili potestate ac ditione in ecclesiasticam transferre, atq; huic, utcumq; iniquo illicitoue conatui, Episcopi, ecclesiasticiq; patrocinantur prælati, tuenturq; rem longe iniquissimam, tantū abest, vt in hoc quemq; reuereantur ecclesiastici,

DE COLLATIONE BENEFICIORVM

Ecclesiasticorum iam primum fundatorum.

- 43 Item, quum beneficiū aliquod ecclesiasticū a laicis summe vel mediæ conditionis primum fundatur, dotaturq; tūc quidam episcoporum primam eius beneficij collationem sibi vsurpare nituntur, ac beneficij ipsius dotationem, fundationemue prius cōfirmare recusant, q̄ eorū intentionibus acquieuerint, qui beneficia ex suis censibus dotarunt, hoc est, fundatores & patroni secundum iura etiā Canonica collatores ordinarij.

DE CONFIRMATIONIBVS BENEFICIORVM Ecclesiasticorū, non necessarijs, atq; alijs id genus grauaminib⁹.

- 44 Præterea si quis nouā fundationem beneficij ecclesiastici fraternitatisue erigere, atq; eandem confirmandum petere velit, quanq; confirmationis huiusce, de iure ac æquitate minime indigeat. Nihilominus tamen fundatores beneficiorū præter modum, pecuniarū exactionibus, ad viuum vsq; ad grauantur, exugunturq; ac per Romanorum statuta, technas ac subtiles practicas, eo adiguntur, vt fundationes hæ omnes, quamuis minimi sint precij, necessario confirmentur. Quod ipsum non mediocri Germanorum laicorum est onus.

DE SVBSIDHS ET ALIIS ONERIBVS QVAE

- imponuntur ecclesiasticis, qui collatores habent laicos.
- 45 Deinceps, si quādo cōtingit, ecclesiasticā psonā a laico beneficio aliquo dotari, & Epō pro inuestura accipiēda presentari, tū Episcoporū in spiritualibus, vt vocant, vicarij, pro inuestura tantum erogant eris, presentatis illis, quantum cole

latum beneficium in annuo habet proventu, nonnunquam etiam, quantum bimo. Ita enim altera portio exigitur Episcopo, & reliqua interim archidiacono, aut archipresbytero, p*ro* inuestura, vel possessionis traditione.

Insuper nimiumque pro viribus, illicitis exactionibus gra- 46
uant episcopi beneficia, subsidijs nimirum, nullae licet subsint
urgentes, aut illud sibi admodum postulantes causa, hoc est
quod iura vocant, manifeste & rationabiles, vltra etiam mo-
dum, quem iura communia in casibus euidentibus & neces-
sarijs praescribunt. Illis nepe casibus, quibus solis iura, substi-
dium ab ecclesiasticis erogari permittunt, fitque eius immodi-
co vsu, vt presbyteris vitae necessaria, vix aut certe ne illa
quidem relinquuntur. Demum & in totius populi caput hoc
retrahat onus, quando ita praemuntur sacerdotes, vt respi-
rare eis non liceat, ni vicissim subditam plebeculam arrodant.
Ita ex onere seritur onus, eousque, vt nullum gratis, nisi nume-
retur semper aliquid, ministrat sacramentum, ecclesiaeque Chris-
tiana donum, ad quod tamen praecipuum gratis vt faceret,
darentque ea gratis, quae nullo are redimi possunt, atque ipsi gra-
tis accepissent, sacrosancti Euangelij attestantibus literis, te-
nebantur. At illud res ipsa fecit notorium.

QVO PACTO SAEPIVS ET QUIDEM PLV-

res, vna indocti atque inidonei ordinentur sacerdotes, 47
Item Archiepiscopi, episcopi, & eorum suffecti, quos Suffra-
ganeos vocant, saepenumero plures indoctos, idiotas, inha-
biles, vilesque, ac ludicras personas ad sacerdotij functionem
ordinant, qui cum ex ministerio ecclesiae, ad quod minus sunt
idonei, viuere non possint, tamen neque aliunde vel ex bene-
ficijs, vel proprijs hereditarijs bonis, vnde vitam presbytero
dignam, ducere queant, habent, sed tantum imaginarios
& fictitios, aliquando neque illos quidem, secum ferunt titu-
los, fitque dehinc, aut ex innata malicia, morumue leuitate, aut
qua praemuntur, aegestate (sicut res est maesuada fames) vt

Edm. W. B. 1711